

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 3 NOVEMBER.

Dat is de Waarheid.

In de *Deutsche Volkszeitung*, een protestantsch blad, schrijft een domine het volgende over de priesters, wier schoone en eerlijke gevoels door onze liberalen dikwijls zoo schandelijk miskend worden :

« De schaar der roomsche priesters is eene schaar van dapperen. Zij voeren den hun door de omstandigheden opgedrongen strijd, met een aandoenend leed, die aan de oudromeinsche legioenen herinnert. Met verbazing aanschouwt de wereld die mannen, welke door niets te bewegen zijn om iets te doen, hetwelk met de bevelen der Kerk in strijd is. Zij laten zich hun ambt en brood ontnemen : zij laten zich beboeten en in de gevengenis werpen, maar volhardend, en heden teruggedrongen, staan zij morgen weer op hunnen post. Zij zijn priesters; zij zijn soldaten; zij zijn mannen.

« Niet het minste voorrecht der Roomsche Kerk is dat hij haar priesters te vinden zijn, dat wil zeggen, mannen van de daad, en niet slechts van het woord. Het kan een halfjaar geleden zijn dat de verschrikkelijke tijding tot ons kwam van het Fransche schip dat, des nachts in het duister door een Spaansch overvaren, binnen tien minuten met de bemanning en de passagiers in den schoot der zee wegzonk.

« Terwijl de golven het schip binnendrongen en de ongelukkigen, uit hunnen slaap gewekt, in de grootste wanorde op het verdek bijeenkwamen, de eene weened, de andere biddend, een derde wanhopig voor zich heen starend, snelde een katholieke priester van de eene groep naar de andere, en verkondigde aan alle berouwhebbenden, de vergiffenis hunner zonden in naam van den God voor wiens rechterstoel zij weinige oogenblikken later zouden verschijnen. Verheven beeld eens priesters !

« Prijst uwe generaals, die in het gewoel van den strijd hunne borst aan de vijandelijke kogels blootgeven; roemt uwe staatslieden, die met rustig oog in den loop van het pistool zien, dat een sluipmoordenaar tegen hen gericht heeft — bij dezen priester moeten zij in schaduw staan. Waar alles de bezinning verloren heeft, blijft hij bedaar; waar alles terugwijkt voor den gapende muil des doods, tast hij met zekere hand in den hemel en biedt ter stervende het leven aan. En onder honderd geestelijken der Roomsche Kerk, vindt men er negen-en-negentig, die hem gelijken.

« Onder honderd geestelijken der protestante Kerk zou men er misschien een vinden. Ja, wij protestante predikanten, zijn groot in woorden, en wie ons in engeren kring kan nagaan, zou van onzen moed het grootste denkbeeld krijgen : zelfs wie onze conferentiën hoort, zou zich over onze zielskracht verbazen.

« Wanneer het er echter op aankomt onze woorden in daden om te keeren, der wereld het hoofd te bieden, dan ligt onze ziel spoedig op den grond en onzen moed in de asch. *Dan roepen vrouw en kind* : « O, moge u dat toch niet overkomen ? » dan komen de bezorgde vrienden. Doch wat den doorslag geeft is, dat onzen moed een kunstmatige is en den wezenlijken grondslag mist.

« De katholieke geestelijke weet, dat God hem wezenlijke dingen ter hand gesteld heeft ; wij beschikken echter slechts over woorden... Het woord heeft bij ons de bovenhand ; wij zijn predikanten en denken er nauwelijks aan, dat wij ook priesters behoorden te zijn.

Stads- & provincie-nieuws.

Benoeemingen van Burgemeesters en Schepenen.

Door koninklijk besluit van den 30 oktober zijn benoemd in de volgende gemeenten van het arrondissement Tongeren :

Boorsheim, schepenen, M. D. Kortleven in vervanging van M. Hoogwaerts ;

Brouckom, schepenen, M. H. S'Heeren, in vervanging van M. L. Bruyninx, overleden ;

Fologne, schepenen, M. A. Moers, in vervanging van M. G. Lismont, overleden ;

Groot-Loon, burgemeester, M. F. Jamart, in vervanging van M. F. Ramaekers, overleden ;

Lanaeken, schepenen, M. I. Duchateau, in vervanging van M. P.-J. Reynders, ontslaggever ;

Lauw, burgemeester M. J. Daenen, in vervanging van M. I.-L. Daenen, overleden ;

Klein-Gelmen, schepenen, M. H. Princen in vervanging van M. R. Vaes, overleden ;

Piringen, schepenen, M. P. Jorssen, in vervanging van M. P. Christiaens, overleden ;

Wouteringen, burgemeester, M. J.-P. Poismans, in vervanging van M. S. de Bloehouse, overleden ;

schepenen, M. V. Fiasse, in vervanging van M. J.-P. Poismans ;

Schalkhoven, burgemeester, M. A. Devue, in vervanging van M. C. de Borman ;

Werm, burgemeester, M. G. Notelaers, in vervanging van M. B. Snellings.

—

Een koninklijk besluit van 30 oktober, neemt het ontslag aan van M. A. Judong, van zijn ambt van burgemeester der gemeente Hees, provincie Limburg.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois de **Novembre 1874**, est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Pr. 25 centimes.

BINNENLAND.

Een jaar geleden verdween uit het huis zijner ouders, te Jemappes, een kind van 10 jarigen ouderdom, dat doof en stom was. Al de opzoekingen, om het kind terug te vinden bleven vruchteloos, en men geloofde eindelijk, dat het kind verongelukt was. Voor drie weken kreeg de overheid hier gemeene een bericht, van de tegenwoordigheid van dit kind in het zuiden van Frankrijk. Men kan oordeelen over de vreugde der ouders en men kan ook licht begrijpen, dat zij dadelijk vroegen om hun kind terug te bekomen. Dit kind was door barakspelers gestolen ; zij voerden het mede, doch ziende dat er niet veel mede te verrichten was, lieten zij het loopen, zoodat de kleine gedwongen was te bedelen om te leven. Een liefdadig persoon kreeg medelijden met het kind ; hij deed het in een doofstommen gesticht opnemen, alwaar het, zoodra het zich kon doen verstaan, te kennen gaf, dat het van Jemappes was, en verklaarde hoe het uit het vaderlijk huis was weggerukt. Het kind is aan zijne ouders terug bezorgd.

— Een jongeling van eene prijsuitdeeling komende, werd door zijnen vader geluk gewenscht, die hem zegde dat het nu tijd was te denken op zijne positie. — Ja Vader, zegde hij, ik heb het ook gedacht. — Eh wel, wat denkt gij te worden? — Volksvertegenwoordiger. — Waarom? — Omdat zij vijf maanden vacantiën hebben! De vader zegde bij zichzelf: « Mijn zoon heeft reeds verstand genoeg om minister te worden. » Gelukkige zoon! Gelukkige vader!

— Een Fransch blad verhaalt de volgende nog al vermakelijke anecdot: Twee gendarmen rijden bij het vallen van den nacht den weg op. Zij ontmoeten eene die van den reglementairen lantaarn niet voorzien is ; daaruit ontstond eene overtreding aan het politiereglement. De gendarmen houden de kar tegen en maken zich gereed om proces-verbaal te maken tegen den voerman, die van binnen in de kar zit.

Maar de boer roept met eene heesche stem :

« Gendarme, hoe laat is het? — Half negen ure. — Verschooning, overdrijft niet; het is nog tien minuten van acht uren. — Geenszins; half negen ure op mijn uurwerk. — Het is mogelijk, maar de mijne zegt tien minuten van acht ure; ziet zelf. — Het is waar. — Het is wel, gendarme. Gij zult in het proces-verbaal stellen, dat het tien minuten voor acht ure op mijn uurwerk was en half negen ure op het uwe. Gij hoort het? »

Acht dagen nadien bevonden de gendarmen en de boer zich voor den vrederechter, die, als streng ambtenaar, maar rechtvaardig, zich gereed maakte om den boer de boet toe te passen.

« Verschooning, zegt de overtreder; wat uur was het op de horlogie van den gendarme toen hij er op gezien heeft? »

« Half negen ure. »

« En op de mijne? »

« Tien minuten voor acht ure. »

« En hebt gij dat wel gezien? »

« Zeer wel. »

« Dan moest het in dit geval nog klaren dag genoeg geweest zijn. »

Die overweging deed de weegschaal ten voordele van den boer overhellen, die vrijgesproken werd.

BUITENLAND.

Frankrijk.

De fransche dagbladen spreken over eene toemadering, die zou plaats grijpen tusschen het linkermidden en het rechtermidden der nationale vergadering en over geschillen, die tusschen de leden van het kabinet zouden uitgeborsten zijn, rakende de staatkunde, die men zal te volgen hebben, wanneer de wetgevende tijdd zal hernomen worden. Drie ministers, de heeren Cailleux, Mathieu Bodet en Grivert, zouden zich op stellige wijze verklaard hebben ten voordele van een verband met het linkermidden; anderen zouden aangedrongen hebben op eenen terugkeer tot de bonapartisten en de legitimisten, ten einde de vereniging der behoudende fractiën hersamen te stellen, die den 24 mei 1873 hebben gezegepraald. Al die geruchten steunen maar op lossen grond en mogen grootelijks in twijfel getrokken worden.

Onder den titel : Geef het geld weder, kondigt de *Gaulois* de sommen af die prins Napoleon onder verschillende titels gekregen heeft, 't zij van de burgerlijke lijst, 't zij op de Staatsfondsen. Ziehier die lijst: Als fransche prins (burg. 1,200,000fr. per jaar ; als senateur 30,000 ; als Staatsraad 25,000 ; als grootkruis van het erelegioene 5,000; als divisiegeneraal in onwerkzamen dienst 10,000; als minister van Algerie gedurende 9 maanden 75,000 fr. Die sommen heeft hij genoten tot een gezamenlijk bedrag van 35,265,000 fr. Voegt men daar zoo wat 500,000 fr. bij van giften, gedaan ter gelegenheid van zijn huwelijk en van zijne

verschillende reizen ; 5,100,000 fr. voor het genot van 't Palais-Royal, berekend tegen 500,000 frank per jaar ; en een rond cijfer van 500,000 fr. voor zijne verschillende « entrées en campagne », dan komt men tot het respectabel cijferken van 41,565,000 fr.

Eerlang komt in den dierentuin van Parijs een groote gorilla uit Gabon aan, gevangen op den boord der Dange-rivier. 't Is de eerste maal dat de gorilla levend in Europa zal verschijnen. De eenige welke men er nog gezien heeft is de gorilla van het Museum, wiens lichaam, twintig jaren geleden, in eene ton spiritus behouden toekwam. De gorilla is een der zonderlingste dieren in de schepping. Hij heeft eene buitengewone lichaamskracht en is in staat om met voordeel tegen de wildste dieren te vechten ; hij plettert den tiger op zijne borst, doodt den mensch met eenen slag zijner hand, hijt den loop van een geweer plat. De gorilla is de aap die meest op den mensch gelijkt. Hij is 1^m 50 hoog en weegt 240 kilo. Hij gaat gewoonlijk rechtop. Dit zal ongetwijfeld eene der groote merkwaardigheden van den dierentuin zijn.

DE GIJZELAARS.

Een Fransch dagblad verhaalt eenen trek van heldemoed en zelfopoffering, die op den laatsten dag der *Commune* van Parijs, vijf-en-vijftig gijzelaars van de slachting heeft gered. Hij die deze daad van moed en wilskracht daerstelde, was niemand anders dan de erw. heer Carré de onderpastoor van Belleville :

Na het ter dood brengen der gijzelaars, waren er nog vijf-en-vijftig anderen in de gevangenis *la Roquette* welke hunne beurt afwachten. Zij werden door hunne wakers gewaarschuwd, dat hun lot ten vier ure zou beslist zijn.

Men hoorde het gewoeruw van het leger der verlossing dat naderde ; daarop werd het vuur der moordery vervolgd : men bepaald het op drie ure. Groot was de ontroering in deze akelige gevangenis ; allen tot de wakers toe, waren vol angst. Al de gevangenen bevonden zich in hunne cellen, waarvan de deuren langs buiten gesloten waren, bij middel van grendels, van welke ieder zijn bijzonder sleutel had. De voorzorg van dezen laatste te gebruiken, die in gewone omstandigheden nooit vergeten werd, had men in 't midden van den algemeene schrik verwaarloosd.

Een hulpwaker, die den dienst deed in den gang op het eerste verdiep, werd zulks gewaar, en in de afwezigheid der wakers die, naar de grelle waren gelopen om het nieuws te vernemen, kreeg die man een goeden inval ; hij schoof haastig de grendels van iedere celdeur af en zegde : « Treed buiten. » (Vreeselijk woord : want ook tot de vermoorden van 's morgens had men gezegd : Treed buiten.) de drie minuten tijd bevonden zich al de gevangenen in den gang.

Hier verbeelde men zich de houding des gijzelaars die der dood nabij waande. De doodsverf stond op aller aangezicht. De eene was gelaten en in zijn gebed verstonen, de andere gansch ter neer geslagen. Er heerschte eene doodsche stilte, die alleen onderbroken werd door de weeklachten der huisvaders, die aan hunne familie dachten. Een enkele verhoef de stem, gedreven door eene edele en onverwachte stoutmoedigheid.

Op het gerucht van het gewoeruw dat steeds nader en nader kwam, maar dat ook de moordery zou verhaasten riep deze uit: Mijne vrienden, zullen wij ons zoo laten ombrengen zonder ons te verdedigen? Nogtans onze verdediging is wettig en natuurlijk ; zij is mogelijk, antwoordde hij aan dezen die hem zegden : Maar wat zullen wij doen? Ziedaar die tralie, welke onzen eenigen uitweg is maar ook den eenigen doorgang onzer heulen, om tot ons te komen. Welnu, laat ons dezelve *barrière* deeren. Dat elk naar zijne cel loope en er zijne haugmat, matras, stoel en tafel neme. De tralieoer opent langs binnen, laat ons al die voorwerpen voor den ingang opeenhopen, en dan... hoop en moed!

Vijf minuten later waren al de meubelen uit de cellen verdwenen ; de barricade was voltooid en tegen de tralieoer was eene borstwee opgeworpen om hen die daarachter waren voor de kogels te bevrijden. Onze held zegde : « Dat de helft van u de barricade ondersteunen, opdat zij weerstaan kunne aan de aanvallen van buiten. *En volgen mij de anderen!* indien zij nog armen en een wilskracht over hebben. Nu wij bevrijd zijn, moeten wij aan onze broeders denken die op het gelijkvloers gevangen zitten. »

Deze waren, ten getalle van 55 tot 40, bestemd om het eerst gefusilleerd te worden, waartoe men buiten, onder eene akelige stilte, reeds de toebereidsels maakte. Dadelijk werd aan de geredden van het eerste verdiep, door hunnen hoofdman een nieuw redmiddel aangewezen ; dit was van bij middel van een ijzeren staaf, de zoldering door te breken om met de slachtoffers van omlaag in gemeenschap te geraken.

De helft der gevangenen zijn aan dat werk bezig, terwijl de andere helft met eene koortsachtige haast de lakens verscheuren om er koorden van te maken.

Toen het gat gemaakt was, tot grooten schrik der gevangenen van omlaag, die den dood langs daar meenden te zien tot hen komen, zakten de koorden naar beneden, terwijl eene stem de gevangenen toeriep : « Haast u, bind u allen zonder uitzondering vast en laat u ophalen.

De 55 werden in minder dan tien minuten opgescheiden en alsdan was het gelijkvloers geruimd. Al de slachtoffers waren voor 't oogenblik genoegzaam buiten gevaar, want terwijl men die dubbele en behendige redding uitvoerde, laadden de Communards hunne geweren daarbuiten om alles onderen te vermoorden, aangezien er haast bij was. Toen zij hunne slachtoffers kwamen halen vonden zij niets meer.

Het gewoeruw van het reddende leger was aan de poorten ; de beulen dachten niet meer dan aan de vlucht en de gelaricadeerden herkenden weldra hunne rechtters.

Duitschland.

HET DUITSCHE LEGER.

Het verslag nopens het oorlogsbudget van het keizerrijk voor het dienstjaar 1875, is thans opgemaakt en maakt een boekdeel uit van 79 vellen druks.

De gewone uitgaven beloopt tot 272,495,822 marken dus 40,141,632 marken meer dan in 1874. Deze uitgaven zijn als volgt verdeeld : Pruisen 240,655,675 — Saxen, 17,996,259 — Wurtemberg, 15,865,890. — De buitengewone uitgaven bedragen 6,885,923 marken of 3,092,688 meer dan in 1874. Zij zijn aldus verdeeld : Pruisen, 6,251,544 — Saxen, 538,884 — Wurtemberg, 295,697 marken. De gezamenlijke uitgaven beloopt tot 320,469,449 marken, dus 51,356,424 meer dan in 1874. De buitengewone uitgaven zullen grotendeels aangewend worden tot het bouwen van kazernen en het aankopen van oefeningsspleinen.

De staat van het effectief van het duitsch leger voor 1875, geeft de volgende cijfers op :

De infanterie telt 148 regimenten, welke aldus verdeeld zijn :

Pruisen, 115 regimenten (wachten en infanterie der linie van 1 en 2 battalions, hierin begrepen vijf scholen voor onder-officieren en eene school van schijfschietery).

Saxen, 9 regimenten (wacht en linie) en eene school voor onder-officieren.

Wurtemberg, 8 regimenten (wacht en linie) en eene school voor onder-officieren.

Beieren, 16 regimenten (wacht en linie) en eene schijfschietingschool.

Daarop volgen : 26 bataillons jagers te weten : Pruisen 14, Beieren 2, Saxen 10 en 275 bataillons landwehr.

95 regimenten ruitery, te weten : Pruisen 75 ; Saxen 6 ; Wurtemberg 4 ; Beieren 10.

56 regimenten veldartillerie, te weten : Pruisen 27 ; Saxen 5 ; Wurtemberg 2 ; Beieren 4.

14 regimenten artillerie te voet, te weten : Pruisen 10 ; Saxen 1 ; Wurtemberg 1 ; Beieren 2.

14 treinbataillons.

1 spoorwegbataillon in Pruisen en een spoorweg kompanie in Beieren.

Het duitsch leger bevat in zijn geheel 17,221 officiers ; 48,986 onder-officieren ; 741 beetaalmeesters ; 5,159 muzikanten ; 527,898 simpelesoldaten, enz., dus een totaal cijfer van 401,659 man.

Wurzbourg, 30 oktober.

De jury heeft Kullmann plichtig erkend van moordpoging op prins von Bismarck.

De procureur des konings besluit tot 15 jaren dwangarbeid, maximum de straf, en tot tien jaren bewaking.

Kullmann smeekt zijne rechtters om genade.

Het hof veroordeeld den beschuldigde tot 14 jaren dwangarbeid en 10 jaren bewaking door de politie, alsook tot de burgerlijke degradatie.

Men verzekert dat Kullmann weigert zich in cassatie te voorzien.

MENGELINGEN.

Doctor X., die misschien meer menschen naar de andere wereld gezonden heeft dan twintig mitrailveuren, droeg eens eene broek, die hem niet goed aanstond, bij zijnen kleermaker terug.

« Gij kent uwen stijl niet, zegde hij, want uwe klanten moeten altijd terugkomen. »

« De uwe niet, antwoordde de kleermaker ; gij zorgt er voor, dat zij u niet meer komen lastig vallen. »

—

Een gewone soldaat lag op sterven ; de doctor voelde hem den pols, en trok ernstig de schouder op.

« Doctor, vroeg de soldaat, hebt gij in de geesekunde een woord om uit te drukken, hoe mijn pols slaat? »

« Neen eindelijk niet, was het antwoord. »

« Welnu, ik wil de wetenschap daarmede verkrijgen : hij slaat den doodmarsch ! »

—

Brand ! Brand ! Brand ! riep lange Jeppen. — Geheel de gebuurte kwam toegelopen. Het tapijt, waarop eene kool vuur gevallen was, lag te branden.

— Waarom, vroeg iemand, giet gij er niet van dat water op, dat in den ketel op het vuur staat ? Ezel ! riep Jeppen met verachting uit, ziet gij niet, dat het heet water is ?

—

Een schoolmeester was bezig met aan zijne leerlingen de geschiedenis van Balaam met zijnen ezelt uit te leggen. Een van de jongens begon te lachen, en de meester, om hem te straffen, gaf hem eene klets.

— Gij hebt alleenlijk te bewijzen, riep de vergramde knaap uit, dat Balaams ezelt gesproken, en niet dat hij gestampt heeft.